

Исус Христос е същият вчера днес и до века (Евр. 13:8)

Вестник на мисията

май 2010

Сърдечно поздравявам всички вас в името на нашият възлюбен ГОСПОД Исус Христос с думите от Мат 4:4:

«А Той в отговор каза: Писано е: “Не само с хляб ще живее човек, на с всяко слово, което излиза от Божиите уста” (Втор. 8:3).

В началото Бог каза: *«Да бъде светлина!» И стана светлина.*

И Бог *раздели* светлината от тъмнината. Там в началото бе Слово - не тълкуване. **"В началото бе Словото** (от евр. *Dabar* - Говорител) ... *В Него бе животът и животът бе светлина на човеците...*» (Йоан 1:1-5)

Истински вярващ живее не само от земен хляб, но и духовно от всяко слово, което излиза от Божиите уста. Бог не се нуждае да приеме обратно нито една дума, без значение кога, къде, на кого е казал Той, в Стария или Новия завет. Но от самото начало съществува едното и другото: светлина и тъмнина, ден и нощ, вярата и неверието, подчинението и неподчинението, доброто и злото, живота и смъртта. Така ще си остане и до края.

Всяка дума от Бога има зародиш на живота, но само когато той е като семе се засява в сърцата на вярващите, след това ще се види живота (Марк 4:26-29). Според Мат. 13 гл. сеячът пося доброто семе, но когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося своето семе. И едното и другото, пшеницата и плевелите ще растат заедно до жетвата. Господ Сам обясни тази притча: *„Сеячът на доброто семе е Човешкият Син; нивата е светът; доброто семе това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия; неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века; а жетварите са ангели”* (ст. 37-39). След като Сеячът пося думата (Марк 4:14; Лука 8:11), врагът пося веднага тълкуването. Едното е истината, а другото е лъжа и измама.

Първо дойде Моисей с истинска дума, защото Бог си спомни обещанието, което Той даде на Авраам (Бит. 15:13), и след това се появи Валаам, за да отвърне Божия народ от правия път (Чис. 22-24).

Първо дойде Христос, Обетования Пророк (Втор. 18:18; Деян. 3:22-23; Деян. 7:37-38), Който пося Словото. След това дойде антихриста и лъжепророка (1Йоан. 2:18; Откр. 16:13), който пося тълкуване. А лъжехристи, т.е фалшиво помазани, правят го това и до днес. Те дори могат да правят чудеса, които смятат си за потвърждение от Мат. 7:21-23, така че и избраните трябва да внимават за да не бъдат съблазнени (Мат. 24:24).

Първо са появили истинските апостоли, а след това лъжеапостолите (2 Корин. 11:13; Откр. 2:2).

В началото повиканите от Господ апостоли разпространяват истинското учение (Деян. 2:42; Еф. 2:20). И след това лъжеапостолите въведоха катастрофални доктрини (2 Корин. 11:1-13; 2 Петр. 2:1).

Първо дойде евангелист брат Бранхам. След него излезе много самозвани евангелисти-изцелители, които проповядваха на публиката Евангелието на благосъстояние, и всички те са построили на милиони долари собствени империи на благосъстоянието.

Какво се случва в нашето време? Какво се случва сега в съответствие с Божият план за спасение? Кой дойде пръв в силата на призванието от Бога да понесе послание с Божието Слово за целия свят? Кой дойде по-късно по свое усмотрение, и разпространява чужди учения на т.нар. "специални откровения", за да плени учениците в свои последователи?

Мат. 24 гл. и Мат. 25 гл. са много важни за църквата, с поглед към последния период от време, преди завръщането на Христос. Първо, верният Господ отговаря на основните въпроси и предупреждава: *"Пазете се да не ви заблуди някой"*. Той казваше в начало за войни, земетресения, лъжливи пророци, но след това започва да говори за важното: *"И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът"* (Мат. 24:14). Това не се случи по време на Лутер и Уесли, или преди сто години, но това се случва сега, и можем да го преживеем: пълното Евангелие с всички обещания се възвестява чрез последното Послание на всичките народи – на едни за свидетелство, а на други за извикане (2 Корин. 6:14-18).

Това е вечно реалното Евангелие (Откр. 14:6), което беше в началото. Всяко Божие дете вярва и живее с всяко Божие слово, и много благодари на Бог за обещания, които се извършват в нашето време.

След това Господ продължава да говори и описва събития, които ще се случат преди идването на Човешкия Син и голямата скръб, и до края. И отново, следва нещо много важно: *«А научете притчата от смоковницата: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лятото. Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата"* (Мат. 24:32-33). Според Осия 9 :10, смоковницата е Израел.

В Лук. 21:24 Господ е казал занаят какво ще стане с тях: *„Те ще паднат под острието на ножа, и ще бъдат откарани в плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан от народите, докле се изпълнят времената на езичниците»*.

Още тогава имаше обещание: *„Непременно ще те събере цял, Якове; Непременно ще прибере останалите от Израеля; Ще ги туря заедно като овце в кошара, Като стадо сред пасбището им; Голям шум ще направят поради множеството човеци»* (Мих. 2:12).

«Ще живеете в земята, която дадох на бащите ви; и вие ще ми бъдете люде, и аз ще бъда ваш Бог» (Езек. 36:28).

«И Господ ще наследи Юда за Свой дял в светата земя, и пак ще избере Ерусалим» (Зах. 2:12).

Господ казва на Своите: *«Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство»* (Лука 21:31). Амин! Събраните дванадесет племена на Израел от всички народи, е не само един знамение наред с мнозина други, но това е знамение за края преди завръщането на Христос.

В Мат. 24:39-41 Господ говори за възнесението, когато двама ще бъдат на полето, две на мелницата и двама са в леглото, - единият се взема, а другият се оставя. Той дава поучение как да постъпим: „Затова бъдете и вие готови; защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде" (ст. 44).

«...когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори" (Мат. 25:10).

В Мат. 24:45-47 от нашият Господ е предсказано в притчата за това, което трябва да се случи със служителите, преди да навърши 25 гл., и след това Младоженецът ще дойде. Той попита: "кой тогава е верният и разумен слуга, когато господарят му е поставил над домашните си слуги за да им дава храна навреме?». Не е за да владее над служителите, а на всички, които извършват служение в Църквата, да им се донесе откритото Слово като прясна храна, и да го споделя с тях. С това Слово ние живеем сега съвсем особено. Стих 47 също е Слово "**Така казва Господ**": «Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот". Това е пълно възстановяване и съвършеното въведение в цялата Божия воля.

Чрез Библейското Послание към последното време бяха отворени и всички скрити тайни. Посланието съдържа не само това, за което има нужда всеки поотделно: жена, мъж и цялата Църква за приготвянето си, но и това, което принадлежи към петкратното служение според Ефесяни 4 гл.

Така може всеки служител в първоначалния християнски модел да допринесе в изграждането на Тялото Христово, „...докле всички достигнем в единството на вярата и на познаването на Божия Син в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота" (Ефес. 4:11-16).

Но единствено този, който признава всяка дума от Бога, също и истински вярва в Словото за последно време, и го разпределя там, където принадлежи, той ще го получи като откровение. Само така е възможно истинското въвеждане в Божият план за спасение. Това се отнася за всички братя служители. Най-важното обещание на Църквата на нашето време е това:

"Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да дойде великият и страшен ден Господен; и той ще обърне сърцето на бащите към децата и сърцето на децата - към бащите им, да не би да дойда и поразя земята с проклетие" (Малах. 4:5-6).

Денят Господен е много точно описан в Стария и Новия завет. Пророкът Йоиил пише: „...Слънцето ще се обърне в тъмнина и луната - в кръв, преди да дойде великият и страшен ден Господен" (Йоиил 2:31). Преди да дойде краят на деня на спасението, преди слънцето да се обърне в тъмнина и луната в кръв (Деян. 2:20), трябва да се изпълни втората част от обещанието в Малахия 4:5.

В Мат. 17:11-13 и в Марк 9:12-13 нашият Господ е обяснил това, което е свързано с обещанието за Илия. Той потвърди служението на Йоан Кръстител, който е дошъл в духа и силата на Илия, и посочи към бъдещето: «**Наистина Илия иде, и ще възстанови всичко**».

В този случай не става въпрос за собствено послание, но за Божията спасителна вест за съвършено възстановяване на всичко, което било в началото на Църквата, а след това загубено през вековете.

Всичко трябва да се върне в дължно състояние: и братята служители, и цялата Църква. Чрез служението на Йоан Кръстител сърцето на живеещи тогава във вярата на бащите им от Стария завет, бяха обърнати към вярата на децата от Новия завет, за да представи на Господ подготвен народ (Лука 1:16-17). А чрез служението, което Бог даде на брат Бранхам, сърцата на истински Божии деца се завръщат обратно към вярата на апостолските бащи, да да се приготви народа на Господ.

11 юни 1933 г. брат Бранхам, според получено призвание му било дадено Послание пред много свидетели. Когато той изправен в река Охайо искал да кръсти 17-ят човек, по това време свръхестествена Светлина е застанала над него, която видяли около 4000 човека; и от Светлината му било казано: **"Както Йоан Кръстител беше пратен преди Първото пришествие на Христос, така и ти ще бъдеш изпратен с Вест, която ще предиде Второто пришествие на Христос"**.

Вечерта на 7-ми май 1946 г. небесен Ангел дойде при брат Бранхам, точно както някога е дошъл при Захария в Лука 1 гл., и му обясни небесното призвание в детайли. Едва тогава той започва своето уникално служение, което Самият Бог е потвърдил хиляди и хиляди пъти.

В заключение, брат Бранхам, на който служението му е в пряка връзка със Божият спасителен план, е получил поръчение да събере духовна храна, т.е. проповедите с обещаното и отворено Слово. Но никога не му е било казано, че той ще раздава храната. Също не му е било казано, че той след като умре, ще възкръсне за да се завърши служението си.

Божии чада, които са новородени от Светия Дух и напълнени със Светия Дух, ще вярват само на това, което Писанието казва. Според казаното му от небето на 11-ти юни 1933 г., Веста за цялата Божия воля, която е била възложена на него, ще предшества Второто пришествие на Христос – това съответства на свидетелствата от Светото Писание за днешно време.

Също и Деян. 3:21 е **"Така казва Господ"**, което трябва да бъде изпълнено преди завръщането на Христос, *„Когато трябва да приемат небесата до времето когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите си пророци*». Чрез дадената Вест на брат Бранхам, по Божията милост беше ни върнато всичко онова, което е било загубено в Църквата на Христос. Отвореното Слово прониква до краищата на земята.

Както и предсказано в Амос 8:11, Бог изпрати духовен глад за слушане на думите Господни, и така хората пътуват повече от 1000 км за да участват в събранията, на които се възвестява обещаното отворено Слово, което в момента се изпълнява. Това е прясната мана, която Господ е обещал на победителите (Откр. 2:17).

Сега сме в очакване на свръхестественото действие от Светия Дух, както е било в денят на Петдесетницата. Също сме в очакване, че Бог ще възстанови петкратното служение в Църквата, всичките дарби, всичките плодове на Духа и всичките добродетели, защото краят трябва да бъде уподобен на началото. Той го е обещал, и Самият Той щ е го превърне в мощно действие на Своят Дух.

24-ти декември 1965 г. Бог взе при Себе Си служителя и пророка. Казвам сега следното с намерение: сега всички, които са за попълване на мярката на греха, нека

да го правят; но всички, които отпреди са били отредени да вярват на всяка дума, нека от сърце да се радват.

Брат Бранхам на 11 юни 1958 г. в Далас, Тексас, като пророк ми каза пред свидетели: „Брат Франк, ти ще се завърнеш с тази Вест в Германия...“ Брат Бранхам, 3 декември 1962 г. като пророк ми каза мне пред същите свидетели: „...Изчакай с раздаването на храна, докато не получиш остатъка...“ Вечерта на 11 април 1966 г. в деня на погребението на брат Бранхам, както пише в Деян. 8:29 за Филип, също така Духът ми каза: „Сега дойде твое време за раздаване на храната, и отиване от град към град, за проповядване на Божието слово“. Аз последвах небесното призвание от първия ден, и мога заедно с Павел да кажа:

«Но с помощта, която получих от Бога, стоя до тоя ден та свидетелствувам и пред скромни и пред високопоставени, без да говоря нищо друго освен това, което пророците и Моисей са говорили...» (Деян. 26:22).

Това е също **Така казва Господ**, Който ми каза с заповядващ глас: „Моят слуга, аз те поставях според Мат. 24:45-47 да раздаваш храната!“ Това също е вярно, като и Йоан. 3:16. Тези преживяване не съм ги измислил наведнъж, защото са известни на всички вас още от шейсетте и седемдесетте години във Вестниците на мисията.

Това поръчение, което ми даде вечно верният Господ на 2-ри Април 1962 г., преди изгрев на слънцето, го изпълнявах в 150 държави през последните 44 години, от датата на завръщането на брат Бранхам в небесния дом.

И както Иосиф в Стария завет напълни хамбарите с естествена храна, така и аз трябваше да напълня житницата с духовна храна - за период от седем години, т.е. от края на 1958 до края на 1965 г. (Малах. 3:8-11), и все още мога да я раздам.

Всяка проповед, която казал брат Бранхам, са били изпратени директно до мен. Бранхам лично ме изпрати към Лео Мерсир, който беше отговорен за записите, за да ги изпраща до мен.

Така, същата духовна храна се събираше според заповеданото на Господ, не само в Джефферсонвила, но и тук! Ние не живеем в миналото 40-те, 50-те и 60-те години. Не украсяваме и гроба на пророка. Ние живеем с всяко Слово в Божието присъствие и получихме, според Неговата милост, включване към последното Божие действие.

Истинският пророк никога не се превърна в лъжец, и истината никога не е станала лъжа, също и „верният и разумен слуга“ никога не е станал лъжец и зъл слуга.

У Бога всичкото е подредено, и са разделени светлината от тъмнината, и истината от лъжата. Всяко семе дава според вида си, и "по плодовете им ще ги познаете".

Който е роден от Бога, той вярва на всяка дума и на всяко обещание на Бога, и всички тези, които като разумни девизи ще излязат да посрещнат Младоженеца, не се оскверняват с небиблейски учения. Тъй като те са Невястата, измити в кръвта на Агнето, осветени в Словото на истината, и запечатани от Светия Дух за деня на изкуплението на телата им.

С Божията ревност

„...защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа" (2Корин. 11:2-3).

Това беше основната грижа на брат Бранхам, който е видял горе в рая изкупена група, облечена в бяло. Мога да кажа, че сега, когато приближава завръщането на Небесният Младоженец, това е и моя стремеж, особено от януари 1981 г., когато бях взет от тялото си с голяма група, облечена в изкрящо бяло - всички бяха млади - издигах се на горе, във възнесение.

Павел се страхуваше, че сатаната, който се адаптира към всяка ситуация, и който е хитър като змия, може да дойде като ангел на светлината със смъртоносна отрова за да съблазни вярващи на Църквата.

Тази загриженост е оправдана, защото сатаната още по време на Йов дойде на Небето на среща помежду Божиите синове (Йов 1:6). Да, може само да се чудим на това, но сатаната дойде и на следващата среща на ангелите (Йов 2:4). След първото му посещение там стана унищожаването на всички имоти на Йов, след второто му посещение стана нападението на самият Йов. Няма значение как, къде и кога, но след като сатана отива на срещата за да го видят и да го чуят, винаги става само унищожаване.

Съблазняването на Ева стана чрез лъжливо тълкуване на словото, което нашият Господ Бог каза на Адам. Сатана започна с това изречение: „**Истина ли каза Бог..?**“ Това, което Бог е казал, той поставя с въпросителна, за да направи лъжата си правдоподобна. Старият змей дори можа да каже на Ева: "Чу ли го това? ти беше ли там? Откъде знаеш, че това е вярно?" [Думата, която обозначава змия, на иврит и гръцки е в мъжки род. В други преводи на Библията на различни езици в Битие 3 гл. думата "**змия**" е употребена в мъжки род - в гръцката Библия в немската Библия, в руската Библия, в украинската Библия, в английската Библия и т.н. - бел. на прев.]

По времето на Моисей, той (сатаната) би могъл да каже на Корей: "А ти беше ли там, когато Моисей получи призванието си? И ти беше с него на планината, където Бог говори с него?" Той (сатаната) би могъл да заяви на презрителите по време на апостолите: "А ти беше там, когато Павел беше призван? Чул ли си глас от небето?"

На този, който се съмнява в сегашно време, той може да му каже: "Бил ли си там, когато през юни 1933 г. слезе Светлината? Чул ли си онова, което ангела на Господа каза на брат Бранхам на 7-ми май 1946 г.?" Сатаната все още сее съмнения, като на Ева, казвайки: "Наистина ли Господ говори на него? Бил ли си там 2-ри април 1962 г.? Чул ли си това? Бил ли си там на 3-ти Декември 1962 г.? Наистина ли пророка това каза? Ти го чу? А ти беше ли там през юли 1976 г., когато Господ му заповяда да посвети съседният парцел и да строи, или през септември 1976 г., когато се казваше за храната, или когато Господ в Марсилия (Франция) заяви му: „Моят слуга, изправи се и чети 2 Тим. 4 гл., когато стана дума за седемте гръмове, както и на всички други моменти?" Сатаната съблазнява всеки път по същия начин, като поставя под съмнение онова, което е казал Бог, и така поставя хората под негово влияние.

На Брат Бранхам ясно е било му казано: "Ако можеш да постигнеш това, че хората ще ти вярват..." Врагът винаги сее съмнение в това, което Бог е казал и заповядал. След неверието идват греха и престъпване на границата. Това, което още остава, е враждата между двете семена, както вече се е случило в Едемската градина. Едните вярват на Бога и държат на това, което е казал Той, докато другите са атакувани от съмнения и грешат както присмивачи срещу Божието призвание и срещу Светия Дух, Който въвежда във всяка истина. Въпреки това, всичко си остава при факта, че Самият Господ е казал: *«Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил»* (Йоан. 13:20).

Ако в начало на времето не беше се случило грехопадението в Едемската градина, тогава планът за спасението, което Бог е очертал от вечността, няма ше да дойде в изпълнение.

Ако през май 1979 г. тук, в църквата, от която се изпълнява прякото поръчение, не би станала онази ужасна измама, то на никой нямаше дори да му дойде на ум, че трябва да бъде възстановен Божият ред.

Сатана е измамникът на целия свят, но във връзка с възнесението на мъжествения син (в бълг. Библия: "мъжко дете"), той е наречен "клеветника на братята" и най-накрая ще бъде свален (Откр. 12:10). Ние трябва да бъдем внимателни да не попаднем под влиянието на клеветника на братята, но в това отношение да застанем на страната на Бога и Неговото Слово, и заедно с Павел да възкликнем: *„Кой ще обвини Божиите избрани?“* (Рим. 8:33). Точно това се опитва да направи сатаната, и всички, които са под негово влияние.

Сега той стои пред църквата, за да попречи на раждането на мъжкото дете. Но Бог е свързал най-важната задача: и извикването, и приготвянето на Църквата-Невеста, посредством служението на пророк. Сега всичко в Църквата се завръща към първоначалното ѝ състояние. Сега се открива кой само говори за Посланието, и кой се склонява пред всяко слово от Бога, пребъдвайки в Божията воля и наистина преживява всяко Слово. При това дискусиите стават не нужни.

Бог ще компенсира всичк о двойно, както на Йов (42 гл.). Както и в Деян. 5:7-11 е написано във връзка със завръщането на Христос, така и късния дъжд, както и ранния ще паднат преди идването на Господа. Тогава ще се изпълни и това, което е обещано в Йоил 2:23-24: *«И вие се веселете, синове на Сион, радвайте се в ГОСПОДА, своя Бог; защото ви дава ранния дъжд за правда и ви наваля дъжда - ранния и късния както преди. Харманите ще се напълнят със зърно и линовете ще се преливат от вино и маслинено масло»*. По този случай достойно за внимание и факта, че брат Бранхам през 1955 г. говорише по тази тема както в Цюрих, така и в Карлсруе.

Който сега, както и брат Бранхам подчертаваше, не може да каже от чисто сърце така, както нашият Изкупител е казал: *„Моята храна е да върша волята на Онзи, Който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело“* (Йоан. 4:34), той все още не е разбрал, за какво всъщност се говори. Не е достатъчно само да се говори за Посланието и за пратеника, за храната и за отвореното Слово. Сега, както никога преди на Господната маса много богато е сървирано, пред лицето на нашите врагове,

които ни осмиват, ние трябва да вършим волята на Бога с мощността, идваща от духовната храна, за да може Той да довърши делото Си.

Който има ухо, нека слуша, какво казва Духът на църквите сега.

Всеки трябва да бъде в състояние да каже от сърце: *«не Моята воля, но Твоята да бъде»*. Съвършената воля на Небесния Младоженец в момента се върши в Неговата Невяста, и при Христос ще бъде доведена чиста девица. Амин.

«...примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни...» (Кол. 1:22).

Както по времето на Содом и Гомор

Към мнозина знамения за последния период от време преди завръщането на Христос, се отнася и разврата на нашето време. Това се е случвало през всички времена, но не е до толкова ниво, както е сега. По времето на Авраам, когато той получи обещание за предстоящото раждане на Исаак, тогава Господ лично посети Авраам. Той е бил придружен от двама ангела, които имали образ на мъже (Битие 18 гл.). Господ остана при Авраам, а двамата ангели са отишли по-нататък, към Содом.

Когато те дойдоха там привечер, Лот ги заведе в къщата си. След това се е случило нещо чудовищно: хомосексуалните мъже се събрали пред къщата на Лот, и поискали от него да им даде тези мъже. Спасяването на Лот и семейството му преди разрушението на Содом и цялата равнина, ни е известно, можем да го прочетем в Битие 19 гл.

В днешно време съществуват хомосексуални партньорства дори и в правителствените кръгове, говори се открито за "хомосексуални бракове" и за благословия на хомосексуални двойки. Какъв това може да е брак? Тъй като Бог създаде за Адам жена в помощница, т.е. Ева, а не мъж помощник. Всичко трябва да остава в съответствие с написаното: *"Плодете се и размножавайте..."*

Нито един Божи мъж не е бил хомосексуален - нито Адам, нито Авраам, нито Давид, нито Соломон, нито Петър, нито Павел.

Тъй като Бог е искал да има ред в творението си, брака, семейството и в Неговата Църква, Той е дал на народа Си заповеди. За някои престъпления Той е установил в закона дори и смъртното наказание. Три от тях са: прелюбодейство, хомосексуалност и полов акт с животни:

„Ако прелюбодействува някой с чужда жена, то ест, ако прелюбодействува някой с жената на ближния си, непременно да се умъртви и прелюбодеецът и прелюбодейката“ (Лев. 20:10).

«Ако някой легне с мъжко, като с женско, и двамата са извършили гнусота; непременно да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях» (Лев. 20:13).

«Ако някой се съвзкупи с животно, той непременно да се умъртви, и животното да убиете. И ако се приближи жена при какво да е животно, за да се съвзкупи с него, да убиеш и жената и животното; непременно да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях» (Лев. 20:15-16).

Между десетте изброени престъпления в 1Кор. 6:9-10, които изключват от Божието Царство, се споменава и *насилието над деца*. [Малакийци - в древността са момчета и/или по-възрастни мъже, които са пасивни партньори в хомосексуални актове - бел. на преводача]. През последните седмици и месеците по медиите в дневния ред доминиращата тема е насилията най-вече в католическата църква. Съгласно международния доклад, има няколко държави, в които жертвата често идва след много години и се решава се да каже какво направили с нея. Всичко се започна с това, което излезе на светлина в Калифорния, където католическата църква вече е изплатила на жертвите си над 2 милиарда щатски долара, като компенсация за периода 1952 - 2002 г.

Въвеждането на безбрачие за цялото духовенство през 1139 г. е било демонично решение, и съответства на това, за което Павел написал в 1 Тим. 4:1-3: *«...ще слушат измамнителни духове и демонични учения, чрез лицемерието на онези, които говорят лъжа, чиято съвест е прегоряла, които забраняват жененето и заповядват въздържание от ястия...»*

Въпреки мнението на водещите католически лица високо поставени, католическия теолог професор Ханс Кунг е убеден, че безбрачието е една от причините за извършване на насилие.

Няма нито един брат в Христа, който е да бил хомосексуалист, изнасилвил деца, взел си чужда жена и така станал виновен в прелюбодеяние, или да е имал сношение с животни.

Ако това се отнасяло за някой мъж или жена, когато са били в състояние на неверие, то сега, разбира се, то вече не е актуално. Умножаването на такива дела в невярващия свят е едно сигурно знамение, че завръщането на Христос е наближило.

В Рим. 1:18-32 Павел, Божи човек е казал по темата с ясни думи, с които е казано всичко от библейска гледна точка:

Защото Божият гняв се открива от небето срещу всяко безбожие и неправда на хората, които потискат истината чрез неправда...

...Затова Бог ги предаде на срамни страсти, - защото и жените им замениха естественото сношение с противоестествено.

Също така и мъжете, като оставиха естественото сношение с жената, се разпалиха в похотта си един към друг, вършейки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслужената отплата за своята заблуда.

...които, при все че знаят Божието постановление, че тези, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват онези, които ги вършат».

Текущото състояние, което беше по времето на Ной и Содом, ние няма да го променим, и ще продължат да се умножават войни и земетресения, чак до силното земетресение в региона на пукнатина "Сан-Андреас" в Калифорния, за което казвал брат Бранхам.

Също така и изригването на вулкан в Исландия с опустошителни последици, особено на въздушното движение, ни показва какво може да се случи от ден на ден.

Господ предизвестил всичко това относно последното време. Чрез тези събития можем да познаем времето и часът, и да изработваме спасението си със страх и трепет, също така може да си подвигнем главите, защото нашето изкупление е близо.

Вероизповедание

Господ Бог на народа Си Израеля и на Своята новозаветна Църква е дал напътствие на какво да вярват и какво да правят. Във Втор. 6:3-9 се казва:

«Слушай, Израилю, и внимавай да ги вършиш, за да ти бъде добре, и да се умножат много, както ГОСПОД, Бог на бащите ти, ти е говорил, в земя, където текат мляко и мед. Слушай, Израилю! ГОСПОД е нашият Бог, ГОСПОД е един! Да възлюбиш Господа своя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила! И тези думи, които днес ти заповядвам, да бъдат в сърцето ти; и на тях да учиш усърдно синовете си и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш. Да ги връзваш за знак на ръката си и да бъдат като превръзки над очите ти. Да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата си и на портите си». Това вероизповедание намираме потвърдено и във Втор. 11 гл., от 18 стих.

В текста на иврит в това кредо последната буква на първата дума и последната буква на последната дума в изречението са написани със заглавни букви. Това не би трябвало просто да се повторя, а да се казва съвсем съзнателно в благоговение и с разграничаване. И до днес евреите четат "S'hmah Израел" с голямо подчертаване.

В Израел трябвало да се наблюдава и прави това, което Господ е казал, за да им бъде добре и да бъдат благословени в земята, която Бог е обещал на бащите им.

Тогава следва подчертаването, което Израел би трябвало внимателно да слуша, че Господ Бог **е един**, след което последва заповедта да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила.

Думите на Бог трябвали да пребъдват в сърцата на Неговия народ. Те трябвало да учат децата си и внуците си когато седят в къщата си, когато ходят по пътя, когато лягат и когато стават. *«Да ги връзваш за знак на ръката си и да бъдат като превръзки над очите ти».*

Господ Бог им заповяда: *«Това ще ти бъде за знак на ръката и за спомен между очите, за да бъде законът на ГОСПОДА в устата ти, защото със силна ръка те изведе ГОСПОД от Египет»* (Изх. 13:9).

*«И така, запомнете тези мои думи, привържете ги като символ на ръката си и нека бъдат като превръзки на **челата ви***» (Втор. 11: 18).

Ако някой в Ерусалим ще влезе в молитвените стаи при Стената на плача, той може да види как мъжете носят на ръката и на челото си това кредо написано на кожени каишки. Във всяка къща и дори във всеки хотел в Израел тази "мелуза" с текста на кредото от Втор. 6:3-9 е в рамка и е на нивото на очи от дясната страна, в близост до входната врата.

Това изповедание на вярата е било и продължава да бъде знакът за напомняне, то е отличителния знак на Неговия народ Израел.

Сегв в Новия Завет четем в Марк 12:29-30: " Исус отговори на въпроса за първата заповед: "Слушай, Израилю; Господ нашият Бог е един Господ; и да

възлюбиш Господа твоя Бог от цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила".

И книжникът Му потвърди: *«...Учителю! Ти право каза, че Бог е един; и няма друг освен Него».*

Бог не съществува като трима, и Той не се превърнал от една Личност във три вечни личности. Нито във вечността, нито в Стария завет, нито в Новия Завет не се говори за триединен бог.

Беше един Бог в началото, и един Бог остана, и за да извърши планът Си за изкуплението, Той Се откри като Отец на небесата, в Своя Единороден Син – на земята, и в Светия Дух – в Църквата. Бог е над нас, Бог е с нас, и Бог е в нас.

„...защото един е Бог, който ще оправдае обрязаните по вяра и необрязаните чрез вяра" (Рим. 3:30).

„Но ходатаят не ходатайства за един; а Бог, Който дава обещание, е един" (Гал. 3:20).

„А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия, единствения Бог, да бъде чест и слава до вечни векове. Амин" (1 Тим. 1:17).

Ние също така трябва и може да обичаме единствения Бог от цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила, и ближния си като себе си (Марк 12:31).

Но в новозаветната Църква наскоро се е промъкнал врагът, за да я въвежда в заблуда. И двете вървят успоредно един до друг: истински вярващи, които остават в истинското изповядване на Исус Христос и на апостолите, и тези, които принадлежат към отпадналото християнството.

Двете вероизповедания – едно от тях излиза от Ерусалим, а другото от Никея – са взаимно изключващи.

Засвидетелствуваното изповедание в Светото Писание остава същото, както в Стария, така и в Новия Завет, което е единствено валидно за всички истински Божии деца. Това изповядание се отнася до вярата, учението, кръщението и вечерята. Така на всяка библейска тема има само един верен отговор, и той не е написан в някакъв катехизис, но само в Библията.

Всяка християнска църква и религиозна общност има си собствено изповедание за какво да вярват и на какво да поучават. Въпреки това, всички признават Никејско-халцедонското изповедание като задължителното за всеки от тях.

В Откровението четем за религиозния "белег", който с принуждаване трябва всички да го приемат. И накрая, в последното обединение във Рим ще се каже авторитетно слово със власт, и който не му се подчини, той ще трябва да разчита на мъченическа смърт.

При религиозния "белег" – знакът на последната религиозната власт в света – ще има давление върху хора, които мислят по различен начин. Убедително предпазливото при това е:

„Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му...” (Откр. 14:9- 10).

Последната ситуация е такава, че 350 протестантски църкви и асоциации са във световния Съвет на църквите. И Ватикана заяви открито и много ясно, че всичките протестантски църкви са само християнски общности, а единствената църква Христова е католическата църква, с която и в която всичките ще постигнат пълнотата на Божието спасение. Въпреки това, пълнотата на Божието спасение няма в никаква църква, но то е единствено в Исус Христос, и трябва да бъде прието от всеки един и лично да бъде преживяно! Така, църквите-дъщери, в които не са преживява пълнотата на спасението в Исус Христос, нямат друг избор, освен да се върнат в лоното на майката-църква (Откр. 17 гл.).

Всички те се основават на Йоан 17:21 *“...да бъдат всички едно”,* и никой не чете във връзка с това, какво в действителност е написано и какво се разбира под: *“Аз в тях, и Ти в Мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене”* (ст. 23). Бог е в Христос (2 Корин. 5:19), и Христос е в нас (Колос. 1:27).

Не е достатъчно да се повтаря, че през времето на първите векове нямало папи и кардинали, и никаква организирана църква. И ако дори съществували повече от сто различни направления на вяра, то винаги е ставало дума за Църквата на Исус Христос, която не е била никаква организация, а била е ръководена от Божия Дух, като организъм и малко стадо.

В Римската световна империя постепенно се възникнали християнски национални църкви: коптската, халдейската, сирийската, египетската, православната и римо-католическата. Но всички тези църкви са били и остават народни църкви тук на земята, те не са изкупената Църква на Исус Христос.

От времето на Никейски събор през 325 г. сл. Хр. и в Халцедона през 381 г. сл. Хр. съществува форма на троичното никейско-халцедонско изповедание на вяра, в което има отделни тезиси като носещи стълбове. Същото изповедание заимстваха и всички църкви, дори и свободните църкви, които възникнаха след Реформацията. Изповеданието, че Бог съществува в три вечни личности, което макар и наречено "апостолско", а в действителност не е такова, ще бъде наложено в християнството на всички, които до тогава все още не са го приели.

Както Бог изисква от Своя народ Израел да носят изповеданието на вярата си на ръката и на челото, така и антихриста ще изисква от всичките да носят белега му на ръката и челото. **Челото** на библейски символичен език означава "да го приеме", и **ръката** означава "да го изпълнява и да действа по него".

«И принуждаваше всички - малки и големи, богати и бедни, свободни и роби - да им се сложи белег на дясната ръка или на челата им, за да не може никой да купува или да продава освен този, който носи белега, името на звяра или числото на неговото име. Тук е нужна мъдрост; който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест» (Откр. 13:16-18).

Ние тук да няма за се задълбочаваме по тази тема, но искаме да представим по-нататък в този Вестник извлечение от интересна статия на Лудвиг Шнайдер, международно известен израелски журналист от Ерусалим, в която той размишлява за числото 666.

"...и до края на земята" (Деян. 1:8)

На Богослуженията в мисионерски център в гр. Крефелд през първата седмица на април, братя и сестри пристигнаха от четиринадесет европейски държави, дори от Азия и Африка за да приемат нова храна от Божието Слово.

Около 900 вярващи са се събрали тук, и още над 600 от 49 държави се включиха към излъчването в интернет. И така хората могат, от единия край и до другия на земята, да слушат проповедта с превод на 12 езика. Да, последната Вест се проповядва на всички народи и нации. Днес ние виждаме изпълнение на Писанието пред очите ни.

Брат Бранхам се радваше през февруари 1965 г. за възможността на телефонен трансфер, че хора от цялата страна са могли да слушат неговите проповеди. Какво той би казал за днешните технически възможности? Той също щеше да се радва от сърце.

Това, което можем да преживяваме сега, е неповторимо и чудесно. Бог Се е погрижил за това, че Библейската Вест на многозина езици с помощта на съвременни технологии да достигне и най-отдалечените ъгли на земята. За това е достоен за чест и слава единствено Той.

Днес се изпращат редовно от тук записи на Богослуженията, които се провеждат всеки месец, в края на първата седмица: DVD 4968 броя, CD 618 броя, 1942 аудио касети и 180 видео касети - с преводи на 12 езика. Всички вие, които подържате това дело, което се изпълнява според пряко поръчение на Господ, с молитви и дарения, от сърце благодаря ви. Бог ще ви възнагради за това.

Мисионерски пътувания

Отново и отново братя и сестри съобщават колко са скъпоценни и полезни за тях отпечатаните проповеди на брат Бранхам, брошурите и Вестниците на мисията, които те получават по пощата. Въпреки това, личното възвестяване днес е точно толкова важно, колкото и по времето, когато възкръсналият Господ е изпратил апостолите Си и казал: *«Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар»*.

Плодът на това, което Бог е направил в мнозина държави, най-вече от първото ми посещение в Пакистан през 1972 г., можах да го видя там на събранията 12 - 22 февруари 2010 година.

Макар че Богослуженията частично са провеждали в близост до границите с Афганистан и Иран, и бяха полицейски защитени от опасността от ислямския терор, въпреки това в деветте служения в 6 града общо участваха около 4000 души. Словото на Господ изпизаше с голяма власт, и избраните го приемаха с радост, така че може наистина да се каже за необикновено мисионерско пътуване.

След тежките земетресения на Хаити и Чили, бяхме в състояние чудодейно да знаем, че Бог не дава никакви празни думи, но запазва каквото обещава: в двете страни нашите братя и сестри останаха непокътнати и невредими. В Хаити по времето на посещението ме през март 2010 г. лично можех да го видя. По пътя от летището в Порт-о-Пренс, до мястото на Богослужения, видях разрушени сгради навсякъде, но сградата на църквата остана изцяло непокътната. Също ми хвана очите това, колко добре са облечени и в добро настроение бяха около 2000 събрани хора, които бяха в сградата и пред нея.

Проповедникът потвърди: "Ние не сме депресирани, а вдъхновени, защото нашето изкупление е в близост. Сградата на събранието няма никакви пукнатини, докато всичкото наоколо е в руини».

Събранието в неделя на 14 март 2010 г. в Порт-о-Пренс ще влезе в Божията история на спасението. Хората бяха отворени за Словото, както и спорните точки на учението могли да бъдат разглеждани и обяснени с Писанието. Бог наистина е дал милост и благослови това пътуване повече, отколкото може да искаме или да разбираме."

Също с голяма благодарност и радост нашите братя и сестри приемаха предявените дарения. Аз също искам сърдечно да благодаря вас, които са имали толкова щедро участие в съдбата на нашите хаитски братя и сестри. Верният Господ многократно ще ви възнагради за това.

По поръчението от Бога действащ: *Fr. Frank* брат Франк

Господ Бог да ви благослови.

Отново става дума за ЧИСЛОТО 666

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	= 666
70	10	20	70	400	40	5	50	1	

Doch auch OIKOYMENA ist nicht der Name eines Menschen, sondern der einer Organisation. Die Ökumene aller Weltreligionen nimmt bereits endzeitliche Formen an, indem der Ökumenische Rat der Kirchen schon jetzt den „religiösen Pluralismus fordert und den Proselytismus verbietet“.

Nun taucht die Frage auf, welche Person trägt den Zahlenwert 666? Ist es der Papst, der den 666er Titel

V	I	C	A	R	I	U	S	F	I	L	I	D	E	I	= 666
5	1	100			1	5			1	50	1	1	500	1	

trägt, denn zählt man diese Zahlen* zusammen, ergeben sie 666. Dazu kommt, dass „Vicarius Filii Dei“ übersetzt „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ heißt, was im übertragenen Sinn Antichrist bedeutet, der an die „Stelle Christi“ tritt. Doch auch hier gilt die Frage: Ist der Papsttitel als Titel der Name eines Menschen?

*) Kleingedruckte Buchstaben haben im Lateinischen keinen Zahlenwert

За написаното в таблицата: OIKOYMENA не е име на човек, но на организация. Икумената на всички световни религии вече приема окончателния си вид, така че икуменическият световния Съвет на църквите вече сега "изисква религиозен плурализъм и забранява протестантството".

Сега се поставя въпрос: каква личност носи числовата стойност 666? Не е ли папата римски, който носи числото 666 в титлата си, защото ако сложите тези числа заедно, в краен резултат дават числото 666 [малките печатни букви нямат на латински никаква числова стойност - бел. на прев.]. Към това още е добавено VICARIUS FILII DEI, което се превежда "наместник на Божия Син", а в преносим смисъл означава антихрист, който е "заел мястото на Христос". Но и тук е уместен въпроса дали титлата на папата е като титла и име на човек?

Религиозният ръководител като "наместник на Божия Син" (VICARIUS FILII DEI) нарича членовете на всички религии "Божии деца". Защото титлата му не говори, че той е наместник на Христос, но "наместник на Божия Син". Той каза: "Дори и днес вярващите от всички религии се наричат "Божии синове".

Тази антибожия троица – големият дракон, антихристът и лъжепророкът – носи числото 666. Също още се добавя и това, че цифрата 6 е число на враждата срещу Бога. Тройното 6 (666) по такъв начин възплъщавало най-висшата точка на човешката вражда срещу Бога. Числото 6 на гръцки означава «стигма», т.е. «белег» (знак). В това, че тези три опознавателни знаци се появяват успоредно една до друга именно в последното време, също и Вавилон (Отк. 17 г.), реално се вижда плана на противника на Ерусалим, който ще даде тласъка за да му се подчинят.

1972-2010 г.

Богата жетва на души в ислямска страна

«И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът» (Мат. 24: 24).

Не се изключени нито една страна и нито един народ. Бог даде на Авраам обещанието: «в тебе ще се благославят всички земни племена» (Бит. 12: 3).

В завършване на Църквата ние го виждаме изпълнено: «...защото си бил заклан, и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всяко племе, език, люде и народ» (Откр. 5: 9).

Сега кратко съобщение за това, което направи Бог в Пакистан през 1972 година. На събранията от 12 до 22 февруари 2010 г. аз срещнах много братя, които през 1972 г. при първото ми посещение в тази държава чуха словото, повярваха и искрено го приеха. И дори повече: те са го раздавали и нататък.

В продължение на последните 38 години, аз можах да нося възвестяването за цялата Божия воля.

Пътуването през февруари 2010 г. беше необикновено. Макар и Богослуженията частично бяха в близост до границите с Афганистан и Иран, имаше полицейска защита от опасността на ислямски терор, въпреки това в 9те служения в шестте града общо участваха около 4000 души. Навсякъде имаше контролни инспекции; с бойна готовност полицията охраняваше входа, където беше Богослужението. Обаче и при такива обстоятелства, Божието слово беше проповядано с необикновена сила. Това беше едно победно шествие в Царството Божие, за Божията слава. Истината беше чута от избраните, а пък всички други продължават да си ходят по религиозните пътеки.

Както е казал нашият Господ, истинското благовестие на Божието Царство се проповядва за свидетелство на всичките народи. Библейската Вест в края времето на благодатта извиква от вавилонския плен всички, принадлежащи към Църквата-Невестата. Веста води да дойдат в съответствие с Бога и Божието слово също и тези, които живеят в ислямските страни.

Бих искал да кажа, че всички братя и сестри, които с молитвите си подкрепят това възвестяване и донасят дарове в домът за хляба, за да може да се раздава истинската духовна храна, могат да се радват, тъй като участват в това, което Бог прави сега в целия свят. Верният Бог всички вас ще възнагради за това.

Частичен изглед на събрание в Порт-о-Пренс, Хаити на 14 март 2010 г.

Снимката е от Исламабад, Пакистан на 20 февруари, 2010 г.

Някои братя служители

Все още може да наемаме зали.

Всичките са в народна носия.

Мъжете и жените седят поотделно.

Слушателите внимателно слушат.

Дори младите хора бяха достигнати.

Събранието продължи четири часа.

Словото изпълни целта, за което беше изпратено.

Който е от Бога, слуша Божието слово

На края всички се изправиха да посветят живота си на Бога

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Не е разрешено да се публикува и разпространява текста изборително

Издател: Мисионер Евалд Франк

Freie Volksmission e. V.

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Сайта на мисията в Словакия: <http://misia.sk>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info